

יצחק קיש
רצח בכלא

דיגנו נראה נרגש אפילו היום, כאשר הוא נזכר בתקופה הקשה שעברה עליו בכלא של ניצן. "הייתי מיואש, אף אחד לא האמין לי ולא ידעתי מה לעשות. בסוף ניצלתי הזדמנות והברחתי מיכתבים מהכלא אל שופטים וגם אל כתבת העולם הזה נעמי אדווה. המיכתב, שפורסם בהעדר הזה (2303) בזמנו, עשה עבירי את השירות. רוני ניצן הומין אותי לחדרו, כיבד אותי בקפה ועוגה, ואחר-כך העביר אותי לבית-סוהר אחר. זה אמנם פתר את הבעיה שלי, אבל התכוונתי להמשיך ול"הילחם עבור חבריי שנשארו ברמלה. אולם או ניצן נרצח."

שוב

רוני ניצן

יש, שסבל גם הוא בתקופת ניצן, המשיך וסיפר כיצד השתנה הכל לטור בה מאז הוחלף מפקד הכלא. "כל הצוות שלו התפרק. ואלה שהיו עושי דברו של ניצן ונהגו לתת את המכות ולבצע את העינויים עבורו, הוחלפו. מאז התנאים בכלא נהדרים. אני מתגורר אמנם בחדר בודד, אבל יש לי טלוויזיה, ומותר לי להיפגש במשך היום עם האסירים האחרים, ויש אווירה שונה לגמרי ממה שהיה אז."

בינתיים הסתיימה ההפסקה. עורכי-הדין חזרו מחייכים ונראה היה כי המישפט מסתיים. אולם מייד עם התחלת הדיון הסתבר כי ההסכמה אינה מוחלטת, וכי יהיה צורך להביא עדים ולהוכיח עובדות שבהם המשיכו הנאשמים לכפור. בסופו של יום, היה זה רק דיגנו שסיים את חלקו. הוא הודה בכתב-אישום מתוקן ונקבע מועד לטעון לעונש עבורו. המישפט ימשך כנראה עוד תקופה ארוכה, ולאסירים תהיה עוד הזדמנות לספר לעיתונות על שנוא נפשם, רוני ניצן. איינה אלון

ג'מאל סולטאן
ביטחוני

מאז נרצח רוני ניצן, מפקד הכלא,

השתפרו התנאים בבית-המעצר ומלה

ללא הכר, מדתף-העינויים נסגר

והסאדיזם פסק - כך הכריזו האסירים

מבני-מישפחה שהגיעו למקום, התחלקו בעוגות ובתות-שדה שקיבל סולטאן ממי-שפחתו, ושוטרים הביאו להם קפה ממזין נון בית-המישפט.

אך למרות האוכל ומצבי-הרוח, העלו האסירים פרשה ישנה המכאיבה להם מאוד עד היום. הם ביקשו מהעיתונאים לתזור ולספר לציבור את פרשת התעלולותו של רוני ניצן, מפקד בית-המעצר ברמלה, באסירים. הדובר העיקרי היה דיגנו. לדבריו שגא אותו ניצן שיגאה עזה ללא כל פשר. "הוא תלה אותי שרי בעה ימים, בחורף, עירום על דלת תא

נתאמת, שתוכיח כי הוא חף-מפשע, ולא ביצע את הרצח המיוחס לו.

כמו תלמידים

בהפסקות

ב"ארצות-אירופה אין עונש על בריחה ממאסר," אמרו הנאשמים, הפירצה קוראת לגנב, ואי-אפשר להאשים אותנו על שניסינו לברוח. אבל במדינת-ישראל בריחה ממאסר-חוקי היא עבירה חמורה, ובמיקרה זה נילוו אליה

סלומון אבו
שתי רציחות

ותר כמנאה שנות מאסר הצטברו על ספסל הנאשמים באולמו של השור פט אברהם מלול. ישבו שם ארבעה מכין האסירים שברחו מכלא רמלה בבריחה הר גדולה בשנת 1979. מכיוון ששלושה מהם אסירי-עולם, והרביעי אסיר ביטחוני הר שפוט לשנים רבות, היו הארבעה כבולים ברגליהם.

על חבורת הבורחים שמר מישמר כבד. מפקד היחידה המרכזית, אבי דותן, שהיה הממונה על השמירה, גייס 80 שוטרים כדי לשמור על ארבעת האסירים. האולם הוקף בריקאה מאולתרת מספסלים, והשוטרים לא הירשו לקהל להיכנס לאולם.

האסירים עצמם היו עליונים ומשועשעים. הם כבר עברו חוויות מישפטיות קשות ומסעירות מזו, ולא ייחסו לה חשיבות מרובה. משה דיגנו יפה-התואר, שהורשע בזמנו ברצח חיים איפרגן בחיפה, חיך לקהל והחליף מילים עם חבריו.

סלומון אבו, האיש היחיד במדינה ש"הורשע פעמיים באותו רצח, היה הפעם פחות אלגנטי. הוא לא לבש חליפה, אלא חולצת טריינינג ירוקה וצעף משובך. הוא נראה איש למדי להליכים, ונראה כי כולו מרוכז כרגע בעירעור על הרשעתו במישפט-החוזר. הוא מצפה בימים הקרויים בים לפסק-הדין בבית-המישפט העליון, ומקווה כי שם יזכו אותו סוף-סוף מרצח עורא שמטוב מיורחי ואהרון אלמליח, ש"בוצע ברחוב אלנבי בתליאביב לפני עשר שנים.

היחיד בחבורה, שלא נידון למאסר-עולם על רצח, היה ג'מל סולטאן, ערבי בן-המשולש, שהורשע בעבירות ביטחוניות. הוא ואחיו היו שני הערבים היחידים שהצליחו להצטרף לבורחים מהכלא. הם גם נתפסו הראשונים.

מוקן וחובש כיפה היה יצחק קיש, ש"הורשע ברצח יפת נגר בכלא שאסה. הוא הגיש לאחרונה בג"ץ על שמסרבים לבקר שתו לשלוח אותו לבדיקה משולשת ומכרי

פליטי

הבריחה הגדולה

חדר-הבידוד" סיפר. "זה היה עונש על עבירה פעושה שבדרך-כלל נוהגים לשלול בגללה קנטינה.

"היתה אז בכלא קומת מרתף ושם היו תאי הבידוד. שם היה כמו במרתף-העיינויים של אידי אמין. אני יכול לספר לך דברים ששערותיך ינשרו. אל התאים האלה לא נכנס איש. כאשר היו כאים מבקרים חשובים מבחוק, היו לוקחים אותם לקומות האחרות ומראים להם שניצן הפך את בית-המעצר להילטון חמישה כור כבים. זה נכון, היו אצלו אסירים שחיו ברמה של הילטון. את מי שהוא חיבב, ושהלשין על אחרים, הוא סינק. את אחד מהם הוא לקח במכוניתו לראות את מי-שפחתו בנהרית. אלה, כמוני, היללו אותו לפני כולם."

עוד עבירות שונות המיוחסות לאסירים. הם השתלטו בצאתם מהכלא על מונית ונהגה, ואחד מהם איים על הנהג בנשק. דיגנו נתפס לבסוף כדירה יחד עם עוד שניים, ובעת המאבק שהתפתח בינם ובין השוטרים נורו כמה יריות ונפצע שוטר. בתחילת הדיון הסתמן סיכוי כי הסגני גורים יגיעו להסכם עם התביעה על כתב-אישום מתוקן, יודו באשמות ויגמרו את התיק. לשם כך הוכרזה הפסקה, שבה פנתה התובעת שלומית אריאל, יחד עם עורכי-הדין שאול עידה, יהושע שחם וגד שמגר, אל פרקליטת המחוז, שרה סירוטה, כדי לסכם את העניין. האסירים נותרו באולם כשהם מוקפים שוטרים והתנהגו כמו תלמידים בהפסקה. הם קיבלו ממתקים ואוכל מהשוטרים וגם

מושה דיגנו
רצח בחיפה